

М. Нарича ся, сыне мой, БОГЪ. И намира ся на Небо-то, а называе го Отца нашего, който е на небеса-та, или небеснаго нашего Отца.

И. Мила мамо, колко новы и чудны нѣща ми каза сега! Желайъ още да ся научиъ за Бога, небеснаго нашего Отца, и за онова прекрасно мѣсто, което ся нарича Небо, и за онѣиъ книжкѣ, която имашь, и която говори за тыя нѣща.

М. Имамъ голѣмо благодареніе, сыне мой, като тя гледамъ, че желаешь да ся научишь повече за Бога. Надѣвамъ ся че можь да тя научиъ нѣщо отъ онѣиъ книгѣ, коиъто ми той даде, и че ще тя научиъ да прочиташь ты самъ онѣиъ книжкѣ, защото е по добра отъ всички-ты книги. Тя прави благоразумны оныя, които ѣ прочитатъ; и които ѣ обычатъ и слушатъ нейно-то поученіе, не ся боѣтъ отъ смърть-тъ: защото имъ казува, че души-ты имъ ще идѣтъ на небо-то, като умрѣтъ тѣла-та имъ, и че ще бѣдѣтъ тамо благополучны всякога, гдѣто Богъ небесныя-тъ имъ баща ще ги обыча всякога и ще ги ублажава.

Но много време ся разговорихме, и трѣбе вече да престанемъ. Ты и Еленка излѣзнете, та си поиграйте, понеже сега не вали дѣждь, а когато дойде време за уроцы-ты ви, азъ ще вы викнѣ.